

FÖRLISNINGAR OCH VRAK I VÄNERN.

Som bekant är det en avsevärd skillnad mellan förlisningsplats och vrakplats-
inte minst därför att fartyg driver långa sträckor innan de slutligen lägger
sig till ro på botten. Med denna reservation ger vi här några rapsodiska upp-
gifter om den möjliga vrakfloran på Vänerns botten men utan att peka ut plat-
ser i detalj. Det tidsödande arbetet kvarstår, särskilt viktigt är här inter-
vjuer med fiskare och andra orsbor.

Sjöhistoriska museets förlisningsregister upptar ca 125 förlista fartyg 1700-
c 1914. Hur ofullständigt detta material är får man en uppfattning om vid t ex
jämförelse med de forskningar som Simon Granath, sjökapten och hembygdsforskare
från Kållandsö, utfört. Genom sjöförklaringar excerperade på landsarkivet
i Göteborg har Granath kunnat registrera minst 300 sjöolyckor bara under tid-
en 1820-1880. Visserligen ledde inte alla till totalförlisning men ändå. För
att ta en enda sektor i betraktande. På förlisningskartan ovan har Hököflagan
en ankarplats utmärkts med två förlisningskorsar. I Granaths material finns över
30 totalförlisningar vid Hököflagan. Även andra forskares resultat tyder på
samma tendens. Bara under 1770-talet, då händelsevis tidningar finns i flera
städer vid vänerkusten, omtalas flera tiotal fartyg förlisa under loppet av
några få höstdagar.

Allt sammantaget är det ingen överdrift att räkna med ett drygt tusental far-
tygsvrak på Vänerns botten. Snarare är det en underdrift.

EW